

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Bohuslavy Drahošové a soudců JUDr. Petra Indráčka a JUDr. Miroslavy Ježoviczové v právní věci žalobce: **J. B.**, zastoupeného JUDr. Gabrielem Žilinským, advokátem se sídlem AK Praha 1, Vodičkova 709/33, proti žalovanému: **Ředitel Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje**, Policie České republiky – Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, se sídlem Moravská Ostrava a Přívoz, 30. dubna 24, o **žalobě proti nečinnosti žalovaného**,

t a k t o:

- I. **Žalovaný je povinen** vydat ve věci rozhodnutí o žádosti žalobce ze dne 14.11.2011 o uplatnění nároku na uhrazení úroků o prodlení, a to do 60-ti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. **Žalovaný je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení **částku 8.808,- Kč** do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám JUDr. Gabriela Žilinského, advokáta se sídlem Vodičkova 709/33, Praha 1.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhá, aby soud rozhodl o povinnosti žalovaného vydat rozhodnutí ve věci samé v řízení o jeho žádosti o nároku na uhrazení úroku z prodlení, kterou uplatnil dne 14.11.2011. Žalobce

v žalobě uvádí, že rozhodnutím Policejního prezidenta ze dne 9.8.2011 bylo zrušeno dle ust. § 193 odst. 2 zákona č. 361/2003 Sb. o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (dále jen „zákon o služebním poměru“) pro rozpor s právními předpisy rozhodnutí Ředitele Policie České republiky, Krajského ředitelství Policie Moravskoslezského kraje ve věcech služebního poměru č. RŘMSK-OP-278/2010 ze dne 21.6.2010, původně potvrzené rozhodnutím policejního prezidenta ve věcech služebního poměru č.j. PPR-17537-5/ČJ-2010-99KP, kterým byl žalobci snížen zvláštní příplatek poskytovaný podle ust. § 120 odst. 3 zákona o služebním poměru. V důsledku tohoto rozhodnutí mu byla zadržována výplata části služebního příjmu za dobu od 1.7.2010 do 31.12.2010 (vyplaceného v září 2011) a za období od 1.1.2011 do 30.4.2011 (vyplaceného v listopadu 2011). Dále žalobce uváděl, že dopisem ze dne 14.11.2011 požádal Ředitele krajského ředitelství Policie Moravskoslezského kraje, plukovníka Mgr. Bc. T. T. s žádostí o poskytnutí úroku z prodlení z částek odpovídajících zadržované výplatě části služebního příjmu. Ředitel dne 1.12.2011 dopisem č.j. KRPT-117251-2/ČJ-2011-0700-OP jeho nárok odmítl. Dopisem doručeným dne 14.12.2011 žalobce upozornil ředitele, že zrušení rozhodnutí služebního funkcionáře má účinky ex tunc. Ředitel žalobci dopisem ze dne 27.12.2011 sdělil, že na svém stanovisku trvá. Žalobce na to vyzval krajského ředitele dopisem ze dne 9.1.2011, aby vydal rozhodnutí, kterým jeho nárok zamítá (pokud trvá na svém stanovisku, že bezpečnostnímu sboru nevznikla povinnost zaplatit úrok z prodlení z finančních částek, které mu byly neoprávněně zadržovány). Na výzvu žalobce ze dne 20.2.2012 ředitel odpověděl dopisem z 18.4.2012, v němž sdělil, že setrvává na svém právním názoru. Rozhodnutí do dne podání žaloby vydáno nebylo.

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 9.4.2013 navrhoval zamítnutí žaloby, avšak přitom současně odkázal na písemné odborné vyjádření odboru personálního Krajského ředitelství Policie Moravskoslezského kraje ze dne 28.3.2013. Krajský soud z toho vyjádření zjistil, že odbor personálního ředitele Policie České republiky Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje po provedení rozboru žalobcem uplatněné žádosti zaujal stanovisko, že v dané věci mělo být vedeno řízení ve věcech služebního poměru a mělo být vydáno rozhodnutí. Žalobci mělo být umožněno, aby mohl v rámci řádně probíhajícího řízení uplatnit své námítky, podávat návrhy, žádat doplnění na podporu svého tvrzení. Řízení mělo být zahájeno při prvním podání. Absence vydání rozhodnutí je k tíži žalovaného.

Krajský soud po přezkoumání věci dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Dle ustanovení § 79 s. ř. s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.

Dle ustanovení § 80 odst. 1 žalobu lze podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li

taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon.

Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že poslední úkon vůči žalobci učinil žalovaný dopisem dne 18.4.2012 (předchozí úkon vůči žalobci učinil zasláním svého stanoviska ze dne 16.1.2012). Žalobu podal žalobce dne 14.1. 2013, tedy ve lhůtě do jednoho roku v souladu s ustanovením § 80 odst. 1 s. ř. s. . Žaloba tedy byla podána včas.

Žalobce se ve svém původním podání označeném datem 14.listopadu 2010 (jde však o evidentní chybu, neboť podle jeho obsahu i data doručení šlo o 14.listopad roku 2011) domáhal úroků z prodlení spojených se služebním příjmem, avšak služební funkcionář jeho nárok odmítl dopisem ze dne 1.12.2011. Tento dopis však není možno považovat za rozhodnutí, neboť nemá náležitosti rozhodnutí vymezené v ust. § 181 správního řádu. Žalobce tedy opět vyzval žalovaného dopisem ze dne 14.11.2011 a 14.12.2011 byla žalovanému doručena další dopis žalobce – žádost o doplacení úroků z prodlení. Žalovaný v dopise ze dne 27.12. 2011 sdělil, že trvá na svém stanovisku z 1.12.2011. Nato byl vyzván žalobcem dopisem ze dne 9. 1. 2012, aby bylo ve věci vydáno rozhodnutí (byť zamítavé). Žalovaný opět reagoval dopisem ze dne 16. 1. 2012 č. j. KRPT-12267-1/ČJ – 2012 – 0700OP a rozhodnutí nevydal. Poslední úkon vůči žalobci učinil žalovaný taktéž formou dopisu ze dne 18.4.2012 č.j. KRPT -12267/ČJ – 2012-0700OP.

Z výše uvedeného vyplývá, že v dané věci mělo být vedeno řízení ve věcech služebního poměru a mělo být vydáno rozhodnutí. Krajský soud v té souvislosti připomíná také odborné vyjádření Policie České republiky ze dne 28.3.2013 č.j. KRPT-43018-3/ČJ-2013-0700V0-64, v němž tento orgán zaujímá stejné stanovisko a uvádí, že „absence vydání rozhodnutí je k tíži žalovaného“. Přes toto odborné vyjádření však žalovaný nelogicky navrhoval zamítnutí žaloby.

Krajský soud dále poukazuje (stejně jako žalobce) na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27.9.2001 č. j. 22Ca 274/2008 -88 „ je povinností správního orgánu rozhodnout o celé žádosti, jak byla podána, čili o celém jejím obsahu. Opačný výklad by vedl totiž k absurdnímu závěru, že není-li žádost důvodná, správní orgán o ní nikdy nerozhodne“.

Krajský soud vzhledem k výše uvedenému proto žalobě vyhověl a v souladu s ust. § 81 odst. 2 s.ř.s. uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé v přiměřené lhůtě 60-ti dnů od právní moci tohoto rozsudku, přičemž soud rozhodl ve věci v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání.

Pro úplnost soud dodává, že nemůže zaujímat stanovisko k oprávněnosti nároku žalobce na přiznání úroků z prodlení, neboť uvedená otázka není předmětem tohoto řízení.

V této souvislosti soud poukazuje též na rozsudek NSS č.j. 6Azs 3/2006-129, kde se mimo jiné uvádí: „v rozhodnutí vydaném na ochranu proti nečinnosti dle § 81 odst. 2 s.ř.s. soud uloží správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu. Zcela v souladu s tímto ustanovením uložil ...soud

stěžovateli (správnímu orgánu) povinnost vydat rozhodnutí o žádosti žalobce, nikoli povinnost návrhu žalobce vyhovět“.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z procesního úspěchu žalobce ve sporu, když žalobci dle § 60 odst. 1 s.ř.s. vzniklo vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč a náklady zastoupení advokátem za dva úkony právní služby po 2.100,- Kč (převzetí věci a sepsání žaloby), dále 2x paušální náhrada hotových výdajů po 300,- Kč. Jelikož zástupce žalobce je podle osvědčení o registraci ze dne 12.9.2005 Finančního úřadu pro Prahu 8 plátcem daně z přidané hodnoty, náleží zvýšení o 21 %. Celkem tedy náleží náhrada nákladů řízení ve výši 8 808 Kč, kterou je povinen žalovaný zaplatit ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku, a to k rukám advokáta, který žalobce zastupuje.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě 29. srpna 2013

JUDr. Bohuslava Drahošová
předsedkyně senátu